

De aankoop

Leven als god in Umbrië

Klaartje Heerze-te Winkel (34) en haar man Torben (36) wilden niet meer nadenken over hun volgende carriërestap, het kopen van een groter huis of het leasen van een duurdere auto. Ze besloten iets heel anders te doen, en emigreerden naar Italië.

Jullie zaten vast in een sleur?

„We zagen elkaar te weinig naar ons zin: 's ochtends even bij het ontbijt, 's avonds bijpraten. We wilden liever samenwerken en dat combineren met onze grote liefde voor Italië. Dus bedachten we vakantieappartementen verhuren.”

Dat is vaak makkelijker gezegd dan gedaan.

„We hebben een makelaar in Umbrië ingeschakeld en hem een – volgens ons onhaalbaar – wensenlijstje doorgemaïld. In februari 2007 zijn we een week daarheen gegaan om 25 huizen te bekijken. Daar zat dit tussen. Een huis met een volledig verbouwde appartementen. We hebben het gekocht inclusief inboedel, bedden, tafels en kasten.”

Jullie kwamen letterlijk in een gespreid bedje terecht.

„De vorige eigenaar had het twaalf jaar geleden als ruïne gekocht en nu zitten er zelfs zonnepanelen op het dak. Maar je loopt altijd tegen onverwachte dingen aan.”

Wat kostte deze Hollandse droom?

„650.000 euro. De aankoop duur-

de overigens lang. We kregen zeer uitgebreide koopcontracten bij de notaris. Dit huis was van verscheidene eigenaren geweest, dus al die mensen moesten ook worden opgetrommeld. Italiaanse toestanden. Pas in februari 2008 was eindelijk alles rond.”

Jullie spraken hopelijk wel al Italiaans?

„Toen ik achttien was, heb ik een half jaar in Italië gestudeerd en ook in Nederland hebben we Italiaanse les gevolgd. Maar om nou te zeggen dat je een wettelijk contract van 50 pagina's kunt spellen, nee.”

Hoe krijg je daar een hypotheek?

„Je moet eigen geld meenemen en hopen dat er een bank is die je een lening verschaft. Gelukkig hadden wij ons huis in Haarlem goed verkocht en konden we die winst gebruiken als investering. We hebben nu wel een hypotheek waar we hard voor moeten werken.”

Valt dat tegen?

„Zeker niet! Het werk is alleen een stuk fysieker dan de kantoorbanen die we hadden. We moeten een huis draaiende zien te houden van 550 vierkante meter. Behalve een fijne energierekening, hebben we ook een beerput in plaats van een riolering en een eigen waterbron in plaats van een waterleiding. We leven bewuster en zijn bezig tot 's avonds laat. Maar wij worden er blij van en onze gasten ook.”

En hoe bevalt het samenwerken?

„Het is heel fijn, maar anders dan je je van tevoren bedenkt. We hebben altijd op onze eigen manier gewerkt, hebben nu een duidelijke taakverdeling. En je moet voortdurend alles uitpraten. Omdat je zo op elkaar bent aangewezen, heb je hoge ups met bijbehorende downs. Maar we voelen ons zeer gelukkig, zijn blij bevrijd te zijn van het sluimerende gevoel geleefd te worden.”

Huis om zelf van te genieten en anderen van laten te genieten.

WILLEMIJN VAN BENTHEM